

Emotsioonikaartide meetodika.

- Õpetamisel kasutatakse multisensorset lähenemist ja õppimist läbi erinevate meelte.
- Õpilaste huvide, võimete ja annetega arvestatakse teemade, õppetegevuste, õppekorralduse ja tempo valikul. Iga õpilane planeerib koostöös õpetaja ja lapsevanemaga osa õppeeesmärkidest ise (vt õppe toetamine ja tagasiside). Individuaalse eesmärgistamise vorm, tihedus ja korraldus töötatakse välja esimese kolme aasta jooksul.
- Igal laps töötab nii grupis, paaris kui ka individuaalselt. Õppetöös on õpilastel soovituslik kogu kooliaastat läbiv individuaalne projekt, mille eesmärgid, täitmise tempo ja viisid on õpilase enese otsustada. Individuaalsel projektil on tähtis roll õpilase võimete, õpisokuste, ainealaste pädevuste, iseseisvuse, motivatsiooni ja vastutusvõime arengul. Individuaalse projekti sisu ja vorm otsustatakse õppenõukogus.
- Õpetamisel kasutatakse võimalikult palju aktiivõppe meetodeid ja uudseid tõhusaid meetodikaid.
- Korra nädalas õpitakse väljaspool kooli. Kooliväliseid tegevusi viiakse läbi looduses, linnaruumis, ettevõtetes, muuseumites, galeriides, teistes haridusasutustes jne. Koolivälise tegevuse paigad kinnitatakse vähemalt kuu enne tegevuse toimumist. Õppetöösse kaasatakse ka inimesi väljastpoolt kooli.
- Õppimisviiside valik tuleneb kooli eripärast. Õppimisviisid valitakse vastavalt võimalustele, arvestades kooli eripäraga, prioriteetsuse järjekorras:
 1. Õppimine läbi ise tegemise
 2. Õppimise läbi mängu või simulatsiooni
 3. Akadeemiline õppimineKui kõige prioriteetsemat õppimisviisi ei saa kasutada, siis valitakse prioriteetsuselt järgmine. Kool pingutab selle nimel, et võimalikult palju õppimist toimuks läbi ise tegemise.
- Digivahendite kasutamise määr otsustatakse koos töös vanematega, pidades silmas õpilaste tasakaalustatud arengut (füüsiline, vaimne, emotsionaalne ja sotsiaalne).
- Õppetöö korralduses ja sisus täpsustamist vajavad aspektid kinnitatakse direktori poolt.

ÕPPETÖÖ MAHT JA JAOTUMINE

Õppetunni arvestuslik pikkus on 45 minutit. Õppetunni reaalse pikkuse otsustab õppenõukogu.

Algkooli õpilase suurim lubatud nädala õppekoormus õppetundides on:

1. klassis 20;
2. klassis 23;
3. klassis 25.
4. klassis 25.
5. klassis 28;
6. klassis 30.

Kõikide õppeainete lõimitult õpetamise ja ainetundide mitte eristamise tõttu ei ole otstarbekas ainetundide jaotust õppeaastas ainetundide kaupa välja tuua. Ainete proportsioonid õppeaasta jooksul on määratud arvestuslike ligikaudsete minimaalsete protsentidena üldisest õppetöö mahust. Tabelis on lisaks kohustuslikele ainetele ka ära toodud mahuline ressurss "Õnneliku inimese oskuste" (vt. Kooli eripära) arendamiseks.

Tabeli eesmärk on õpetaja töökava jaoks ainete proportsiooni orientiiride andmine.

Aine / Õppeaasta	1. klass	2. klass	3. klass	4. klass	5. klass	6. klass
------------------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

	%	%	%			
eesti keel	34	26	23	17	15	15
kirjandus				-	5	5
matemaatika	9	15	17	16	16	15
inglise keel	2	4	4	10	10	10
B võõrkeel				-	5	5
loodusõpetus	8	10	10	10	9	8
inimeseõpetus	5	5	7	8	5	3
ühiskonnaõpetus	-	-	-	-	-	4
ajalugu	-	-	-	-	4	4
muusika	9	8	8	6	6	6
kunst	9	9	9	6	6	6
Tööõpetus; Kodundus, käsitöö ja tehnoloogia	9	9	9	6	7	7
kehaline kasvatus	11	10	10	9	9	9
Õnneliku inimese oskused:	4	4	3	3	2	2
Kokku minimaalselt:	100	100	100	100	100	100

Sisuliselt tekib täielikult lõimitud õppes ainete kattuvus. St. ühel ajaühikul õpitakse tegelikult mitut ainet. Seega on reaalne üksikute ainete õpetamise summaarne maht õppetöös suurem, kui 100 % ja iga aine õpetamisele kuluv aeg suurem, kui tabelis toodud protsendid õppemahust sedastavad.

Ainete proportsioonid võivad muutuda lähtuvalt õpilaste huvidest või tagamaks õppe- ja kasvatustöö eesmärkide saavutamise kooliastme lõpuks.

Võõrkeelte valik

A-võõrkeeleks on koolis inglise keel, mille õppimist alustatakse I kooliastmes, 1. klassis. B-võõrkeele õpe algab II kooliastmes, 5. klassis.

II kooliastmes valib B-võõrkeele kool, arvestades võimalusi ning õpilaste soove. Iga klass saab valida B-võõrkeele vastavalt klassi kokkuleppele. 4. klassi jooksul viib klassiõpetaja õpilastega läbi uuringu (teemablokk „Teised kultuurid“) ja võõrkeele konsensusliku valiku protsessi (kaardistades ka teise ja kolmanda valiku). Seejärel uurib juhtkond, kas õpetajat on võimalik antud keele õpetamiseks leida. Kui vastus on positiivne, kinnitatakse õpilaste valitud võõrkeel B-võõrkeeleks. Kui õpetajat ei leita, korratakse õpetaja leidmise protsessi teise või kolmanda valikuga.

Ühendatud õppeaine „Käsitöö, kodundus ja tehnoloogia“

Koolis õpetatakse alates II kooliastmest ühendatud õppeainet „Käsitöö, kodundus ja tehnoloogia“ kõikidele õpilastele. Selleks, et tagada võrdsed võimalused elus toimetulekuks ja tööturul, on selline lähenemine õigustatud. Kuni 75% õppemahust kasutatakse mõlema õppeaine õpitulemuste saavutamiseks (mida on mõnevõrra vähendatud, võrreldes Riikliku õppekavaga), vähemalt 25% õppemahust kasutatakse igal õppeaastal projekti teostamiseks. Projektid võivad olla seotud lõiminguteemade ja -projektidega.

LÕIMINGU JA ÜLDPÄDEVUSTE ARENDAMISE PÕHIMÕTTED

Lõiming

Koolis on kõik õppeained ja tegevused lõimitud. Lõimingu tüübiks on narratiivne lõiming. Narratiivne lõiming on lõiming, kus teemad on omakorda korrastunud looks, narratiiviks. Koolis kasutatakse lõimimisel Asustamise meetodit. Asustamise meetodi narratiiv on üles ehitatud uue tsivilisatsiooni asutamise mängule. Õpilased saavad õpetajalt asustamata saare kaardi. Saar asub kodumaa lähedal meres. Narratiiv viib lapsed mänguliselt saart asustama, pakkudes võimalusi käsitleda kõiki teemasid, mis elus ette tulevad loogilisel ja motiveerival moel. (vt lõimingulugu Lõimitud ainete kavast) Asustamise meetodil lõimides lõimuvad õppeained analoogselt päris elule. Probleemide lahendamine oma saarel äratav õpilastes motiveeritud huvi enda elu ja kõige ümbritseva vastu. Samuti sobib meetod ideaalselt kooli eripäradega, soodustades loova, ettevõtliku, vastutusvõimelise ja iseseisva inimese kasvamist.

Meetod lähtub põhimõttest, et ainetevahelised piirid on kunstlikud. Seetõttu ei kasutata Riiklikus õppekavas pakutud mudelit ainete ühe või mitme kaupa lõimimiseks vaid lähtutakse terviklikust käsitlusest, kus näidiseks on elu ise. Läbi lõimingu planeerimise luuakse alus sisemiseks lõiminguks (õpilane ise loob ja tajub seoseid).

Asustamise meetodi rakendamisel on aluseks meetodi autori Herdis Eglisdottiri käsikiri ja nõuanded.

Lõimingu aineteülesed teemad narratiivi kulgemise järjekorras on:

1. klass

Universum; Maa; Asukoht maakeral, Kliima/ilm; Avastajad; Kodumaa ja rahvus; naabermaad; loodus saarel, asustuse ettevalmistamine, asustajate reis saarele, randumine, peavari, vesi, toidu kasvatamine, korilus.

2. klass

Korilus, kodu, toit, põllumajandus, kalastamine, tööriistad ja masinad, energia, tööstus, rahandus, kultuur, õigusloome, rahvusvahelised suhted, keeled, eksport /import, aastapäeva pidustused.

3. klass

Valitsus, maksud, teenused, haridus, tervishoid, teadus, tehnoloogia, kommunikatsioon, reklaam, kunstid, keskkond, religioon, aastapäeva pidustused.

4. klass

ettevõtlus, keskkonnakaitse, rahvuslik õnn, teised kultuurid, mina isiku ja ühiskonnaliikmena, meie juured, majandus, virtuaalmaailm, kultuur, mina- terve ja terviklik, aastapäeva pidustused.

5. ja 6. klassi lõomingupõhimõtted töötatakse välja 2019. aastal. Lõimingutüübiks on teemapõhine lõiming. Lõiminguteemade sees toimuvad lõiminguprojektid.

Lõiminguteemasid käsitletakse eakohaselt.

Riikliku õppekava läbivad teemad sisalduvad lõiminguloos ja on toetatud läbi Tulevikuomaduste arendamise. (vt Tulevikuomaduste kohta ka Üldpädevuste lõigust)

Lõiming realiseerub õppetöös mitmekesiselt:

erinevad ülesannete tüübid mis nõuavad mitme aine oskuste rakendamist;
aineoskusi kasutatakse isetegemisel ja eluliste probleemide lahendamisel;
läbi metoodika;

projektid, mis nõuavad paljude ainete osalust;

projektid, mis nõuavad koostööd kooliväliste institutsioonidega kus ei eksisteeri ainepiire;
vaatlused ja isetegemised valdkondades, kus erinevad distsipliinid on loomuldasa lõimunud.

Lõiming ei pea toimuma igal ajahetkel, kuid ühe aine piires toimuvale õppetegevusele peab

järgnema lõimiv tegevus, mis rakendab saadud teadmisi või oskusi lõiminguloo raames. Ühe aine piires toimuvaid õppetegevusi tuleb teha võimalikult väikses mahus.

Õpetajad teevad lõimingu planeerimisel regulaarselt koostööd omavahel ja inimeste ning institutsioonidega väljastpoolt kooli.

Lõimingu kavandamiseks koostatakse koostöös aineõpetajatega enne iga kooliaasta algust töökava, mis on ühtlasi ka lõimingukava. Töökavas jaotatakse lõimingulugu optimaalselt kooliaasta peale. Võimalusel ja vajadusel võib lõiminguloos ka teemasid ümber tõsta nii, et narratiivi loogika ei kannataks.

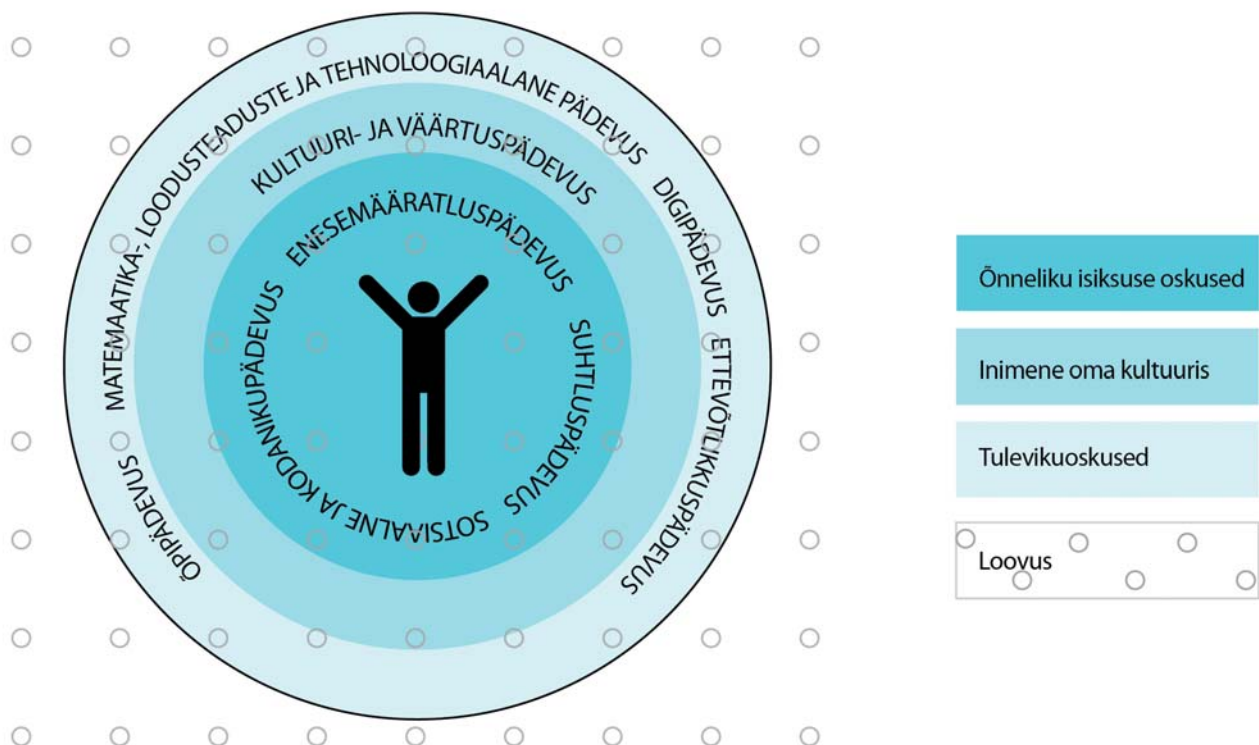
Lõiminguteemad ja suuremad lõimivad projektid on täpsemalt lahti kirjutatud Lõimitud ainete kavas.

ÜLDPÄDEVUSED

Üldpädevuste arendamine toimub läbi lõimingu, õppetegevuste, õppesisu, Tulevikuoskuste ning Õnneliku isiksuse oskuste arendamise. Lisaks riikliku õppekava üldpädevustele on koolis oluline pidev LOOVUSE arengu ergutamise läbi kõigi ainete, õppetegevuste ja hoiakute.

LOOVUSE all mõistetakse üheaegselt nii sisemist hoiakut, ellusuhtumist kui ka vaimset ja sotsiaalset protsessi, mille käigus genereeritakse midagi antud kontekstis originaalset ja eetilist. Loovus ei ole seotud vaid kunstidega. Loovalt saab toimetada igas eluvaldkonnas, kaasa arvatud igapäevaelus. Kõik inimesed sünnivad loovatena. Ühiskonna, ka haridusasutuste ülesanne on loovust hoida, väetada ja rakendada.

Riikliku õppekava üldpädevuste käsitlemine koolis (olulisim on laps, tema arenguks olulisemad oskused on talle lähemal):

ÕNNELIKU ISIKSUSE OSKUSED (ÕIO) on inimesele kõige olulisemad oskused. Nende arendamiseks õpitakse tähelepanu, keskendumist, enesekontrolli, meelerahu saavutamist, empaatiat,

emotsioonidega toimetulekut, suhtlemist, väärtusi. Oluline on ka enesevaatluse /analüüsi õpetamine ja selleks võimaluste pakkumine õppetöös. Õnneliku isiksuse oskused loovad võimaluse õnnelikuks eluks. Riikliku õppekava üldpädevustest sisaldavad ÕIO-d enesemääratluspädevust, sotsiaalset- ja kodanikupädevust, suhtluspädevust ja väärtuspädevust. Lisaks sellele on siin fookus ka kooli eripärast tulenevate omadustel, nagu iseseisvus ja vastutusvõime. Tähelepanu, keskendumise, enesekontrolli ja meelerahu õppimine aitab kaasa õpipädevuse saavutamisele ja on aluseks ettevõtlikkuspädevusele. ÕIO-l on ka oluline roll koolirõõmu ja õpimotivatsiooni hoidmisel. Vastutusvõime arenguks on vajalik anda lastele võimalus vastutada. Iseseisvuse arenguks on vaja anda võimalus autonoomselt tegutseda ja otsuseid vastu võtta.

Väärtuspädevuse arenguks kasutatakse Tarkuste hoidise metoodikat, ning ka Asustamise käigus tekib olukordi, kus on vaja arutada moraali ja väärtuste üle ning kokkuleppelisi väärtusi ka rakendada (vargad saarel, sisserändajad, õigusloome jne).

ÕIO õpetamisel on oluliseks komponendiks ka positiivse psühholoogia meetodite ning Gordoni meetodi kasutamine õppetöös ja kogu koolisuhtluses laiemalt.

KULTUURIPÄDEVUSE saavutamist toetavad mitmed lõiminguteemad: kodumaa ja rahvus, kultuur, kunstid. Asustamise meetod ise motiveerib õpilasi märkama erinevaid aspekte oma elus, kaasa arvatud kultuur. Eesti ja teiste kultuuride võrdlemist pakuvad naabermaade, rahvusvaheliste suhete, keelte, ekspordi/impordi ja religiooni teemad. Õppekäigud kultuuriasutustesse ja sündmustele ning aastapäevapidustused igal kevadel annavad panuse kultuuri nautimise ja kultuuri loomise kogemuste saamiseks. Asustamise meetod arendab õpilaste võimet ümbritsevat märgata.

TULEVIKUOSKUSED (TO)

Riikliku õppekava üldpädevustest sisaldavad TO-d õpipädevust ja ettevõtlikkuspädevust.

Õpioskuste õpetamine on osa õppeprotsessist. Õpieesmärkide püstitamine koos õpilasega ning eesmärgini jõudmiseks vajalike tegevuste planeerimine aitab õppimise protsessi nõ. õpilase jaoks nähtavaks teha (*visible learning*). Ise püstitatud eesmärkide täitmine on kantud sisemisest motivatsioonist (kõige tõhusam motivatsioon üldse). Õpioskuste õpetamise (vajadusel ka treenimise) eesmärk on jõuda võimalikult tõhusa, motiveeritud, autonoomse õppijani.

Ettevõtlikkuspädevuse all mõistetakse aktiivset, probleemilahendusele suunatud eluhoiakut ja sellega kaasnevat tegutsemistahet ning oskusi. Ettevõtlikkuspädevuse areng on tihedalt seotud loovuse, iseseisvuse, vastutusvõime ning enesemääratluspädevuse arenguga. Koolis on üks ettevõtlikkuspädevuse arendamise vahenditest eeskuj. Kool tervikuna toimib ettevõtlikult ja ka õpilasi kaasatakse lahenduste leidmisesse. Kus viga näed laita, seal tule ja aita. Ettevõtlikke ning loovaid inimesi kutsutakse kooli, ning käiakse neil külas.

Asustamislugu nõuab igal sammul ettevõtlikkust, õpilased saavad turvaliselt, mängu vormis ettevõtlikud olla, vastutust võtta ja ka vigu teha. Võimalusel võetakse koos õpilastega ette reaalseid probleemide lahendamisi lastele jõukohasel moel.

Matemaatika, loodusteaduste, tehnoloogiapädevuse ning loovuse arendamiseks võetakse kasutusele Leonardo meetod. Leonardo meetod arendab ka teadusmõtlemist, analüüsioskusi, kognitiivseid võimeid ning ettevõtlikkust. Meetodi aluseks on neli rolli: teadlane, kunstnik, disainer ning mängija ja viisid, kuidas selles rollis olles mõeldakse. Igal rollil on oma hoiakuline sättumus, mõtlemislaad ja meetodite valik eesmärgile jõudmiseks. Õpilased saavad järk-järgult teada iga rolli töömeetodid ja hakkavad neid esialgu õpetaja ettepanekul, kuid hiljem ise valides kasutama.

Matemaatika, loodusteaduste ja tehnoloogiapädevuste saavutamist toetavad lõiminguloos enamus teemasid. Ka õppetegevused, nagu vaatlemine ja kirjeldamine, mõõtmise.

Digipädevuse arendamisel on koolis kaks olulist aspekti: digihügieen ja pigem loojapositsiooni, kui tarbijapositsiooni juurutamine. Õppimisel kasutatakse digivahendeid siis, kui nende kasutamine on konkreetsetes olukorras vältimatu (pildistamine, filmimine jne) või oluliselt tõhusam (nt. peastarvutamise õppimine). Progammeerimine on kavas õppetöösse või huviharidusena lisada esimesel võimalusel.

Digihügieeni all mõistetakse turvalist digivahendite kasutamist nii küberturvalisuse kui kasutaja

vaimse ja füüsilise tervise seisukohalt. I kooliastmes soovime arvuti, televiisori ja nutiseadmetega pigem piiri pidada.

HINDAMINE

Koolis kasutatakse kooli eesmärkidega sobivat hindamistüüpi: kujundavat hindamist. Kujundav hindamine on pidev õppeprotsessi kohta info kogumine ja selle võrdlemine oluliste eesmärkidega, et vajadusel nii eesmärke, kui õppeprotsessi muuta. Kujundavat hindamist teostavad õpetajad, õpilased ise ja õpetajad ning õpilased koostöös lapsevanematega.

Kujundavat hindamist viiakse läbi lähtuvalt küsimustest:

Kus õppija hetkel on?

Kuhu õppija peaks/tahaks jõuda?

Mida peaks tegema, et sinna jõuda?

Kujundav hindamine on tihedalt põimunud tagasiside / edasisidega. Tagasiside / edasiside on jõustav, formatiivne ja tulevikku suunatud.

Kujundav hindamine on protsessipõhine ning on ka ise protsess.

Kaks korda aastas koostatakse õpilastega koostöös eelnenud kujundava hindamise protsessi põhjal kokkuvõtted õppimise hetkeseisust. Kokkuvõtted on sõnaliselt vormis. Kokkuvõtted on aluseks järgmiste eesmärkide püstitamisel. Olulisemate eesmärkide saavutamisel tähistatakse seda meeldejäädavalt.

Õpilaste koolist lahkumisel tuleb jooksva aasta sõnalised hinnangud, mis on aluseks õpilase järgmisesse klassi üleviimisel, teisendada hinnateks järgnevalt:

Hinne 5	Õppekava õpitulemus on saavutatud täiel määral ja ületatud.
Hinne 4	Õppekava õpitulemus on saavutatud.
Hinne 3	Saavutatud õpitulemused võimaldavad õpilasel edasi õppida ilma, et tal tekiks olulisi raskusi hakkamasaamisel.
Hinne 2	Õpilase areng õpitulemuste osas on toimunud, aga ei võimalda oluliste raskusteta hakkamasaamist edasisel õppimisel.
Hinne 1	Areng õpitulemuste osas puudub.

ÕPETAJATE KOOSTÖÖ JA TÖÖ PLANEERIMISE PÕHIMÕTTED

- Klassiõpetaja koostab töökava lähtudes kooli õppekavast, lõimitud ainetest, lõimingukavast, õpilaste eripäradest ja kooli võimalustest.
- Aineõpetajad teevad lõimingu planeerimisel ja õppetöö kestel regulaarset koostööd. Lähtuvalt koostöö tulemustele koostavad nad töökavad.
- Töökava on õppetöö planeerimise dokument. Õppeaasta töökava peaks valmis olema enne õppetöö algust. Vajadusel (kogemuste vähesus) võib direktori loal töökava koostada lühemate perioodide kaupa, mis peavad valmima vähemalt kuu enne perioodi algust.
- Töökavasse võib teha vajadusel ka jooksvaid muudatusi. Jooksvate muudatuste vajadus selgub kujundava hindamise käigus.
- Klassiõpetaja töökava struktuuri, vormi ning kinnitamise korra kinnitab kooli direktor.
- Regulaarsetel õppekoosolekutel teevad koostööd õpetajad, juhtkond ning vajadusel ka õpilased ja lapsevanemad.

ÕPILASTE JA VANEMATE TEAVITAMISE JA NÕUSTAMISE KORRALDUSE ÜLDISED ALUSED

Teavitamisel juhindutakse „Põhikooli- ja gümnaasiumiseaduses“ § 55 sätestatust. Õpilaste ja vanemate teavitamine sätestatakse kooli kodukorras.

- Kool ja kodu on partnerid laste arengu toetamisel. Koolis nõustatakse vajaduse korral õpilase vanemaid õpilase arengu toetamises.
- Kooli õppekava, arengukava, kookord ja päevakava on väljas kooli kodulehel.
- Õpetajate ja vanemate suhtlus toimub Stuudiumis, vajadusel ka telefonitsi.
- Õpilase puudumisest ja selle põhjustest peab vanem teavitama klassiõpetajat telefoni või Stuudiumi kaudu hiljemalt puudumise esimesel päeval. Kui teatamine toimub enne kella 9.00, õpilase eest sel päeval toiduraha ei arvestata. Kui puudumisest ei teatata või teatatakse hiljem, toimub toiduraha arvestus vaatamata sellele, et õpilane puudus lõunasöögilt. Puudumine loetakse põhjendamatuks kui vanem kolme klaendripäeva jooksul pärast õpilase kooli naasmist ei põhjenda Stuudiumis puudumist.
- Õpetaja võib Stuudiumis puudumise põhjenduse tühistada, kui on kahtlusi selle õigsuses. Sellisel juhul on vanemal õigus esitada uus põhjendus.
- Informatsiooni õppetöö kohta saavad vanemad Stuudiumist (hilinemised, puudumised, hinded, tagasiside, kodused ülesanded, õppetöö käik jne), lastevanemate koosolekul ja vajadusel ka kokkusaamistel klassiõpetaja ja/või juhtkonnaga.
- Vanematel on soovitatav jälgida Stuudiumit korra koolipäeva jooksul.

ÕPILASE ARENGU TOETAMINE

- Õpilase arengut toetatakse lähtuvalt põhimõttest, et igaühel on potentsiaali arenguks igas valdkonnas, kui ta seda soovib ja seda võimaldatakse.
- Individuaalne lähenemine aitab igal lapsel saavutada optimaalse arengu.
- Õpilaste huvide, võimete ja annetega arvestatakse teemade, õppetegevuste, õppekorralduse ja tempo valikul. Iga õpilane planeerib koostöös õpetaja ja lapsevanemaga osa õppeeesmärkidest ise. Individuaalse eesmärgistamise vorm, tihedus ja korraldus töötatakse välja esimese kolme aasta jooksul.
- Õpilase arengut märgatakse õppetöö vältel ja dokumenteeritakse arenguestluste käigus. Arenguestlus toimub esiteks õpetajaga, kus aidatakse lapsel tema tugevusi, arengukohti ning eesmärke tuvastada ja sõnastada. Arenguestluste teine etapp toimub koos vanemaga, kus eesmärke täpsustatakse. Arenguestluste täpsem kord on kirjas Hindamisjuhendis.
- Arenguestlused toimuvad kaks korda aastas.

INDIVIDUAALSE JUHENDAMISE JA ERIVAJADUSTEGA ÕPILASTE TOETAMISE PÕHIMÕTTED

Haridusliku erivajadusega õpilane on õpilane, kelle andekus, õpiraskused, tervises seisund, puue, käitumis- ja tundeeluhäired, pikemaajaline õppes eemalviibimine või kooli õppekeele ebapiisav valdamine toob kaasa vajaduse teha muudatusi või kohandusi õppe sisus, õppeprotsessis, õppe kestuses, õppekoormuses, õppekeskkonnas, taotletavates õpitulemustes või õpetaja töökavas.

Kooli sihiseadest tulenev individuaalne lähenemine lapse arenguvajadustele võimaldab arvestada mitmete erivajadustega. Ka väiksem klass võimaldab õpetajal individuaalselt läheneda. Vaikuseminutite harjutused võimaldavad lastel tasakaalu ja enesekindlust saavutada (puue, käitumis- ja tundeelu häired). Arengut soosiv vaimne ja sotsiaalne keskkond abistavad toimetulekul. Igas klassis on tasakaalunurk, kuhu on võimalik eraldada, kuulates rahustavat muusikat või

meditatsioone. Koostöö lapsevanematega võimaldab probleeme ennetada ja koostöös lahendada. Kõigil inimestel ongi erinevad vajadused.

Erivajadust märkab õpetaja või lapsevanem. Erivajadusega lapse toetamisel on äärmiselt oluline koostöö kooli ja kodu vahel. Õpetaja konsulteerib kooli HEV koordinaatoriga, et valida sobiv tugimeede. Lapse individuaalse arengu kaardis kajastatakse tegevused lapse toetamiseks.

Kui individuaalsest lähenemisest õppe- ja kasvatustöös ei piisa, siis pakub kool esimesel 3. aastal järgmisi tugiteenuseid:

- Arenguestlused ja arenguplaan
- Õppe differentseerimine ja individualiseerimine
- Täiendav pedagoogiline juhendamine väljapool õppetunde (konsultatsioonid, järeldamistunnid)
- Pikapäevarühm
- Individuaalse õppekava koostamine
- Koduõpe

Kasutusele võetud meetme tulemuslikkust hinnatakse 2 korda aastas. Selle alusel tehakse ettepanekud edasiseks tegutsemiseks.

Raskuste püsimisel konsulteerib HEV koordinaator tugisüsteemide spetsialistidega väljaspool, et kohaldada tõhusamat õpiabi tunnis või tunniväliselt. Vajadusel teeb ettepaneku õpilase suunamiseks: sotsiaalpedagoogilisele, psühholoogilisele, logopeedilisele või eripedagoogilisele nõustamisele Rajaleidja keskusesse, Tallinna Õppenõustamiskeskusesse või Marienthali Psühhiaatria ja Psühholoogia Keskusesse.

Alates 2019/20. õppeaastast on võimalik pöörduda kooli psühholoogi, eripedagoogi ja/või sotsiaalpedagoogi poole.

Kooli õppetöös saavad osaleda erivajadustega lapsed, kes suudavad õppida ja tegutseda klassikollektiivis ning käituvad üldkehtivate normide järgi.

ÕPPEKAVA UUENDAMISE JA TÄIENDAMISE KORD

Õppekava uuendamine on pidev protsess. Töötatakse välja meetod, mille abil kogutakse märkmeid ja ettepanekuid õppekava muutmiseks.

Kujundava hindamise mudelit kasutatakse ka õppetöö, õppekava, füüsilise, vaimse ja emotsionaalse keskkonna hindamiseks ja parendamiseks.

Ettepanekuid õppekava muutmiseks saavad teha juhtkond, õpetajad, õpilased ja lapsevanemate esindajad. Muudatused õppekavas esitatakse enne kehtestamist kooli nõukogule.

Täiendatud või muudetud õppekava kinnitab direktor.